

Изгубљени смисао речи -

Наш јавни простор је до те мере загађен буком, да је на моменте потпуно заглушен. Не ради се ту само о ономе што се у теорији комуникације назива психолошком и семантичком буком, која искривљује садржај поруке и омета комуникацију, понекад је потпуно спречавајући. Овде се ради о заглушености која настаје услед поплаве излишних речи; тих речи је толико да су готово сасвим обесмишљене. У томе предњаче медији, али се ни из далека не би могло рећи да су они једини: бес, страст, жестина, јарост у изражавању проширили су се на све сфере јавног живота а сада су, како се чини, посебно захватили политичке кругове. Сведоци смо да и неки угледни људи повремено побољевају од те врсте болести. О мање угледним људима да и не говоримо - они се и иначе поносе оним чега се пристојан свет стиди. Неодговорни људи јавно иступају с крајње нечасним намерама, почев од изношења грубих лажи, преко дезинформација, до компликованих и истанчаних манипулација.

Посебан проблем чине они политичари који константно затрпавају јавност изјавама о текућим догађајима и коментаришу сваку, па и сасвим безначајну појаву, оно што се назива епифеноменом. Тим вишком наступа обезвређују саму суштину појављивања политичара у јавности. Ако се обраћамо јавности и онда када не треба, упућујући јој неважне поруке, тешко да ће у тој општој какофонији до јавности допрети и она порука која је истински важна.

Пренаглашена емоционална обојеност и инфлација речи често су пропратна појава предимензионираног ега говорника, уз очигледне економско-пропагандне циљеве. У тој сувишности јасно је уочљива и театрализација говора. Верује се, као у класичној економској пропаганди, да су успешност или ефекат поруке све више везани за сценску драматизацију говора. У томе се наравно претерује. Зато све лакше и све чешће падају тешке речи - углавном без ваљаног разлога. Наравно, резултат тога је све дубљи јаз између исказаног и мисли која се стварно желела исказати.

Умеће пугања

Пише: Александар Радовић
понедељак, 30 јануар 2017 20:18

Умеће ћутаня

Пише: Александар Радовић
понедељак, 30 јануар 2017 20:18

